

## Daglediga 2015-05-12, exkursion till Roxen

Text och bild: Ingemar Ander

Elva personer deltog i denna tur till Svartåmynnings naturreservat. Vädret var bättre än vi hade vågat hoppas på. Några dagar tidigare prognostiserades nämligen heldagsregn, men när det kom till kritan hade vi uppehåll hela tiden om än rätt mulet. Temperaturen vid start från Linköping (kl. 7) var ca 13°.

Vandringen från Nybroparkeringen ut mot plattformen tog osedvanligt lång tid. Det var nämligen mycket att titta på och lyssna på. Inte minst en gök gol ivrigt och visade sig också för alla deltagarna. Gulärlor var det gott om, både av den sydliga rasen, med grå hjässa och ögonstreck, och den nordliga med mörk hjässa.

Väl ute på plattformen så kunde vi konstatera att ett fiskmåspar har lagt sitt rede på den stora stenen strax intill. Den ruvande måsen lät sig inte bekommas av vår närvaro. En av dagens målarter var åрта och strax efter att vi anträt plattformen fick Åke syn på en hanne rätt nära. Jag tror att alla fick se den innan den försvann i vegetationen. Årskryzz för några. Årtan är en långflyttare och är svårsedd bl. a. av det enkla skälet att växtligheten har hunnit komma i gång när den anländer. Skedänder uppehöll sig på vattnet helt nära plattformen. Hos dem tycks det vara kronisk brist på honor, något som leder till vilda jakter i luften, gissningsvis där någon ensamstående herre försöker överta en redan parad hona. På längre avstånd kunde vi se krickor, snatteränder och bläsänder, och ute på öppet vatten dykänder som vigg och knipa.



Många vackra skedandshannar såg vi och även några honor. God kandidat till utmärkelsen Sveriges national-and?



Rödbenan hälsar välkommen till Nybro!



På närhåll syns den ruvande fiskmåsens röda ögonsminkning.

Två bläsgäss gick ute på ängarna tillsammans med grågäss och utanför Röudden simmade ett femtontal vitkindade gäss.

I den glesa vegetationen i vattnet utanför uppgången till själva plattformen har ett stort antal skäggdoppingpar gjort sina redan. En räkning gav ca 35 bon (andra bebos av skrattmåsar eller sothöns). Några par höll på med sina rituella hals- och huvudskakningar. Detta är väl egentligen något lika sevärt som tranorna vid Hornborgasjön! Värt att uppmärksammas mer?

Bofasta vadare visade sig förstås: rödspovar, rödbenor, tofsvipor, enkelbeckasiner och en drillsnäppa. Däremot var det ont om nordligt häckande vadare. De verkar till stor del ha dragit vidare, men vi såg i alla fall några enstaka brushanar och grönbenor.

Så småningom hade till och med exkursionsledarens mage uppmärksammat att det var hög tid att återvända till parkeringen och förmiddagskaffet! Gråsparvar och talgoxar kom strax fram för att leta smulor. En gammal Swarovski-tub som stod och skrotade fick en ny, innovativ användning (se bild).

Efter att både människor och fåglar blivit mätta ställdes kosan mot Sättunaplattformen. På andra sidan Sättunaviken låg ett drygt trettioal vilande fisktärnor tillsammans med tre dvärgmåsar, 2 adulta och en 2 K (= fjolårsunge). En storspov spelade en kort stund, men vi lyckades inte spana in den. Även här såg vi förstås mycket, bl.a. en snygg stenskvätta som visade upp sig fint.

Summa summarum en givande tur med totalt 64 noterade arter!



Den snygga stenskvättan



Det närmaste skäggdoppingboet med ägare gick bra att fota utan att störa.



Författarens Swarre får duga som utsiktspunkt efter brödsmulor!



2 K-dvärgmåsen visar sin karakteristiska vingteckning.